

مسل های دزفولی

کرد آورندگان:

مرضیه میرزکی ابراهیمی، مهدی میج، الهام افتخارزاده، سحرزکی پور

پایگاه مشترک تدوین پرونده های نامزدی میراث جهانی - دزفول

دفتر نمایندگی کمیسیون ملی یونسکو - ایران

عنوان و نام پدید آور : متل های دزفولی / گردآورندگان مرضیه میرزکی ابراهیمی ... [و دیگران] ؛ مقدمه عبدالمهدی مستکین ؛ به اهتمام محمدحسین حکمت فر.

مشخصات نشر : دزفول: دار المومنین، ۱۳۹۵.

مشخصات ظاهری : ۱۷۵ ص.؛ ۱۴/۵×۲۱/۵ س.م.

شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۵۱۶۱-۳۵-۹

وضعیت فهرست نویسی : فیا

یادداشت : گردآورندگان مرضیه میرزکی ابراهیمی، هدی مسیح، الهام

افتخارزاده، سحر زکی پور.

موضوع : افسانه ها و قصه های ایرانی -- دزفول

موضوع : Legends -- Iran -- Dezful

شناسه افزوده : میرزکی ابراهیمی، مرضیه، ۱۳۶۵ -

شناسه افزوده : مستکین عبدالمهدی، ۱۳۶۲ -، مقدمه نویس

شناسه افزوده : حکمت فر، محمدحسین، ۱۳۳۲ -، مصحح

رده بندی کنگره : PIR ۸۶۵۷/م ۹۵

رده بندی دیویی : ۳۹۸/۲۰۹۵۵۵۳۳۲

شماره کتابشناسی ملی : ۴۵۶۹۶۰۴

متل های دزفولی

گردآورندگان:

مرضیه میرزکی ابراهیمی ، هدی مسیح ، الهام افتخار زاده ، سحر زکی پور

مقدمه : عبدالمهدی مستکین

به اهتمام : محمد حسین حکمت فر

ناشر : انتشارات دارالمومنین

طراح رایحه ای : محمد پورنعمت

طرح روی جلد : حسین امیری

شمارگان : ۵۰۰ جلد

نوبت چاپ : اول

تاریخ انتشار : ۱۳۹۵

چاپخانه : ارمغان

قیمت : ۲۵۰۰۰ تومان

شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۵۱۶۱-۳۵-۹

(کلیه حقوق برای انتشارات دارالمومنین محفوظ است)

نشانی ناشر : دزفول - خیابان حریت بین ایثار و مفتوح پلاک

کد پستی : ۶۴۶۱۶۵۷۷۴۴ همراه : ۰۹۱۶۱۴۱۸۰۴۹

فهرست مطالب

صفحه	موضوع
۱	مقدمه
۶	مثل شاه پریون
۱۶	مثل سلطون مار
۲۸	مثل راه و بی راه
۳۸	مثل تشنه بجایه
۴۴	مثل بگشت
۵۲	مثل ابراهیم اده
۶۰	مثل سنگ صبیر
۷۴	مثل سله بتول
۹۰	مثل بی بی بتول
۹۶	مثل ماه پیشونی
۱۱۰	مثل درویش
۱۳۶	مثل ملک محمد
۱۵۱	مثل نازنین
۱۶۲	مثل مرغ سعادت

به نام یزدان، پاک

ریسدا از هویت و مانایی هر ملتی ریشه در آیین ها و سنت های دیرین مردمان آن قوم و تبار دارد. این آیین ها که امروزه به نام میراث فرهنگی نامندرس با منسوی از آن یاد می شود سهم به سزایی در تکوین هویت و شخصیت فرهنگی ملت ها ایفا می کند.

داستان ها، افسانه ها و یا به زبان کهن ایرانیان " متل ها " به سان قالیچه پرنده ای است که سمند خیال را تا فراسوی ناخودآگاه آن قوم و تبار می کشاند.

متل ها و مثل ها نزد مردمان هر دیاری؛ بازتاب آملی ها، آرزوها و جهان بینی آنان است. متل ها به زیبایی نظرگاه یک ملت و فرهنگ را به هستی و وجود بازتاب می دهند. اما رسالت به مراتب

ماندگارتر " مثل ها " صیانت و پاسداری از ریسمان ماندگار هویت و مانایی آن فرهنگ و آیین است.

به بیانی فراخ تر؛ هر چقدر حضور داستان ها و افسانه های سرزمینی در اکنون مردمان جلوه گرتر باشد؛ پیوندهای فرهنگی و هویتی از انسجام و پیوستگی مستحکم تری برخوردار خواهد بود.

در عصر حاضر که شیب تند شتاب آلودگی های تکنولوژی؛ فرصت درنگ و تأمل را از انسان بازستانده است و آسیبگی جایگزین آهستگی نموده؛ و بیش از پیش بشر را در غرقاب افسردگی و روان پریشی فرو برده است؛ سوار شدن بر زورق داستان ها و افسانه ها و مثل های کهن؛ آرامشی توانمندماندایی برای مردمان به ارمغان می آورد.

اکنون جا دارد از تلاش های پیگیر و مستمر دانشناسان خوب و دانشور دفتر پایگاه مشترک یونسکو و سازمان میراث فرهنگی در شهر کهن و باستانی دزفول صمیمانه قدردانی نمایم.

مهربانوان نژاده و فرهنگ گستر خانم ها: مرضیه میرزکی ابراهیمی؛ الهام افتخارزاده؛ هدا مسیح؛ سحر زکی پور؛ که به همت آنها و با حضور در محضر مادر بزرگ ها و پدر بزرگ های نسل های پیشین اقدام به ثبت و ضبط و پیاده سازی حکایت ها و داستان های کهن مردمان اصیل دزفول یا همان شهر کهن

جندی شاپور که در تاریخ به نام اولین شهر دانشگاهی جهان شناخته شده است؛ حضور یابند و این کتاب ارزشمند را که گوشه ای از میراث فرهنگی نا ملموس آن دیار است تهیه و چاپ نمایند، همچنین باید از راهبردی و حمایت ارزنده مهندس شامدیل مسئول کوشا و توانمند کنونی دفتر پایگاه مشترک و نیز مهندس پور کئی مسئول پیشین دفتر پایگاه که تلاش های زیادی برای حفظ دفتر پایگاه متحمل شدند تشکر نمایم.

شهردار سابق کوش و متواضع شهر دزفول مهندس کرمی نژاد را هرگز نمی توانم از یاد ببرم که همواره برای پیشرفت و آبادانی دزفول از هیچ آهشی دریغ نکرده است و همچنین از اعضای محترم شورای شهر دزفول تشکر می نمایم.

فرماندار بزرگوار و فرهنگیان محترم جناب مهندس آصفی نیز دیگر عزیزی است که باید از ایشان قدردانی نمایم.

و اما هرگز نمی توان مرد حکیم دزفول را از یاد برد استاد حکمت فر که واقعا نام برازنده ای دارند همواره یاری علمی و هدایت گری دلسوز برای فرهنگ و تاریخ شهرستان دزفول در استان خوزستان بوده اند، صمیمانه از ایشان نیز سپاس گزارم.

فرجام این نوشتار را با کلام فرزانه طوس حکیم فردوسی آراسته می نمایم:

جهان یادگار است و ما رفتنی
 جز از نیک نامی و فرهنگ و داد
 بکوشید و نیکی به بار آورید
 به پاداش نیکی بیایی بهشت

به مردم نماند به جز مردمی
 ز رفتار گیتی مگیرید یسار
 چو دیدید سرما، بهار آورید
 بزرگ آنکه جز تخم نیکی نکشت

عبدالمهدی مستکین

مدیر بخش فرهنگ کمیسیون ملی یونسکو ایران